

zelf blijven bepalen. Verschillende parlementsleden hebben zich tegen deze toegevendheid verzet, en uitten zich op tamelijk onhebbelijke wijze over de artsen, maar de minister, sir ALFRED MOND, wees met grooten ernst op de noodzakelijkheid, terwille van de bevolking, van een geneeskundigen stand, die tevreden is met de voorwaarden, waaronder hij arbeidt. Het voorstel der regeering werd met groote meerderheid aangenomen (*Brit. med. Journ.*).

VONNISSEN VAN DEN GENERAL MEDICAL COUNCIL. — De Britsche General Medical Council heeft in zijn jongste zitting drie vonnissen gewezen. Twee artsen zijn uit het register geschrapt (kunnen daardoor niet in een openbare betrekking worden benoemd en ook niet in rechten een vordering wegens geneeskundige diensten doen gelden) n.l. één, die getracht had abortus op te wekken, en één, die op platte manier reclame had gemaakt, o.a. door een populair boekje over adenoïde vegetaties, waarin portret en adres van den schrijver. Een derde werd veroordeeld, zich gedurende twee jaar onberispelijk te gedragen; anders zou men verder zien. Hij had een lijderes aan kanker, die hij nooit had gezien, negen maanden lang „behandeld” met schriftelijke adviezen, in antwoord op schriftelijke mededeelingen van den echtgenoot (*Brit. med. Journ.*).

EEN VOORSTEL VOOR DE CONSULTATIEVE PRAKTIJK.— . In haar gedragsregelen heeft de British Medical Association o.a. bepaald, dat een arts, die een zieke heeft gezien in consult met een ander geneesheer, diens plaats niet mag innemen *gedurende de ziekte, waarvoor hij is geraadpleegd*, en dat hij, als hem later wordt verzocht, den zieke in behandeling te nemen, dit niet mag doen zonder den behandelenden arts daarover te hebben gesproken, tenzij dit door omstandigheden onmogelijk is.

De afdeling Brighton stelt nu voor, de bepaling te verscherpen, zoodat een arts in een gezin, waar hij als consulent is ingeleid, *nimmer* een gezinslid in behandeling zal mogen nemen zonder *medeweten* en *goedvinden* van den huisarts (*Brit. med. Journ.* 27 Mei, Supplement).

HET BEROEPSGEHEIM TEGENOVER WETTELIJKE VERZEKERINGS-LICHAMEN. — Een hooggeplaatst rechtsgeleerd ambtenaar, dr. WIEGAND, be- toogt in *Zeitschr. f. ärztl. Fortb.* 1922, No. 10, dat de arts zich tegenover de Berufs- genossenschaften (de organisaties van werkgevers, die dragers zijn van de rijks- ongevalverzekering) niet kan beroepen op zijn plicht tot geheimhouding, en dat die plicht niet eens in het geding komt, „omdat de Berufsgenossenschaft zelf tot geheimhouding verplicht is”. Deze laatste opmerking is nog al naief. Beroepsgeheim zou immers dat zijn, wat de Berufsgenossenschaft zelve niet mag weten. Dan geeft het bitter weinig, of zij het vernomene nu verder vóór zich houdt. Maar een feit is het, dat ook onze patiënten niet veilig zouden zijn, als wij niet in 1900 van den wet- gever het beroep op ons verschooningsrecht hadden bedongeh.

LET OP DE GENEESMIDDELEN-ADVERTENTIES.— . De commissie tot keuring van advertenties van den Deutschen Aerztereinebund heeft in de genees- kundige pers een „oproeping aan de artsen” geplaatst, om geen geneesmiddelen voor te schrijven, waarvan de scheidkundige geaardheid en de pharmacologische werking hun niet *uit tijdschriften en leerboeken* bekend is. Anders onderscheidt de arts zich bij het voorschrijven van geneesmiddelen niet van een handwerksman of zelfs van een kwakzalver. Reeds a priori moet men die middelen wantrouwen, waar- van de aanbeveling klaarblijkelijk overdreven of zelfs bedriegelijk is, vooral als die middelen ook in de couranten worden geadverteerd. De artsen moeten van de redacties hunner tijdschriften eischen, advertenties van dien aard in het geheel niet op te nemen. De commissie geeft aan artsen op aanvraag inlichting omtrent ge- neesmiddelen.